

[Flemming Jensen]

om ikke de i videre omfang skulle sikre sig, at bestillingen var reel.

Det er beklageligt, at man ikke i øjeblikket kan gøre meget andet end dette, men måske – og det vil jeg spørge ministeren om – kunne man overveje, om der var andre måder, hvorpå man kunne komme denne chikane til livs.

Knud Lind (FP):

Det fremgår ikke umiddelbart hverken af selve spørgsmålet eller den skriftlige begrundelse – og jeg forstod, at ministeren også var en lille smule i tvivl – om det var almindelige uanmodede bestillinger eller ren chikane, der var tale om.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er uanmodede bestillinger fra firmaer. F.eks. sendes Lademanns leksikon ud til folks bopæl, uden at de har anmodet om at få det pågældende leksikon, og selv om de har 21 stykker i forvejen, og så får folk besværet med at sende dem tilbage, og der ligger samtidig et opkrævningsgebyr for det første bind, som man sender ud. Det mener jeg grænser til det andet, som ligger i spørgsmålet, fordi folk aldrig har bestilt noget. Jeg vil gerne vide, om ministeren kan gribe ind over for den slags fra firmaernes side.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg mener ikke – det er til hr. Knud Lind – at jeg har nogen hjemmel til at gribe ind over for disse tilsendelser. Jeg deler den opfattelse, at det er uheldigt, at folk og firmaer bare sender noget frem til personer og giver dem det besvær. Det er en forretningsform, som jeg ikke mener er acceptabel.

Til hr. Flemming Jensen vil jeg gerne sige, at jeg mener, at det chikaneri, der her er tale om, må karakteriseres som en fredskrænkelser. Allerede den eksisterende lovgivning indeholder derfor en vis beskyttelse, idet der i hvert fald i grovere tilfælde vil være mulighed for at anmode politiet om at give den pågældende en advarsel om ikke fortsat at genere en borger eller et firma på denne måde.

Hvis en sådan advarsel overtrædes, vil den pågældende efter straffelovens § 265 kunne straffes med bøde eller hæfte eller under skærpente omstændigheder med fængsel i indtil 6 måneder.

Der er derimod ikke noget i straffeloven, der direkte kan anvendes over for et sådant chikaneri. Hvis det viser sig, at det er noget, der breder sig – og der er jo en hel del af det for tiden, som det blev nævnt – så tror jeg, det må være rimeligt at overveje, om man kan finde en særlig straffebestemmelse, der gør det strafbart at forulempe andre på denne måde.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om modtageren af en uanmodet vare fra et firma kan blive forpligtet til at betale for denne vare, hvis modtageren ikke sender den retur.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det vil jeg nødig svare på uden nærmere at undersøge det, og det er jo ikke indeholdt i spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 791

2) Til *justitsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren oplyse, om PETs telefonaflytning af Tvindlærerne Amdi Petersen og Poul Jørgensen var foranlediget af en eller flere tidligere ministre, om den skete i henhold til en dommerkendelse, og med hvilken begrundelse aflytningen fandt sted?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i Ekstra Bladet den 11. marts 1983.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det fremgår af spørgsmålet, at hr. Pelle Voigt forudsætter, at der har fundet en telefonaflytning sted over for Tvindskolerne. Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg ville anse det for forkert at meddele, hvorvidt der har fundet en telefonaflytning sted i et konkret tilfælde. Der er hensyn at tage til flere sider, herunder også den virksomhed og de personer, over for hvem spørgeren mener at en telefonaflytning har fundet sted.

Jeg kan vedrørende telefonaflytningen sige, at det i henhold til retsplejelovens § 108 er politiets opgave bl.a. at opretholde sikker-